

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích Zemědělská fakulta

Hodnocení diplomové práce - oponent

Studijní program:	N4103 Zootechnika
Studijní obor:	Zootechnika
Akademický rok:	2016/2017
Název práce:	Porovnání výkonnosti potomstva německého ovčáka po domácích a zahraničních plemeních
Student:	Bc. Klára Feiková
Katedra:	Katedra zootechnických věd
Vedoucí práce:	Ing. Jana Zedníková, PhD.
Oponent:	Ing. Martina Zajíčková
Pracoviště oponenta:	Kostax, s.r.o.

Hlediska	Stupeň hodnocení						Nelze hodnotit
	A	B	C	D	E	F	
1 Splnění požadavků zadání				X			
2 Aktuálnost a odborná úroveň práce					X		
3 Práce s daty, informacemi a odbornou literaturou					X		
4 Vhodnost metodiky řešení				X			
5 Využití metod zpracování výsledků				X			
6 Interpretace výsledků, diskuse					X		
7 Formulace závěrů práce					X		
8 Odborný přínos práce a její praktické využití					X		
9 Přesnost formulací a práce s odborným jazykem					X		
10 Formální úprava práce a jazykové zpracování			X				

Hodnocení vyznačte **X** (slouží pro stanovení výsledné klasifikace)

(hodnocení A odpovídá známce 1, B - 1 minus, C - 2, D - 2 minus, E - 3, F - 4)

Konkrétní připomínky a otázky k obhajobě (pro rozšíření lze použít samostatnou označenou přílohu):

Viz Příloha č. 1 oponentského posudku diplomové práce Porovnání výkonnosti potomstva německého ovčáka po domácích a zahraničních plemeních

Závěr: Závěrečnou práci doporučuji obhajobě (ANO/NE):

Navrhovaná výsledná klasifikace práce (slovně):

dobře

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově/a)

Datum

Podpis oponenta

28.4.2017

Příloha č. 1 oponentského posudku diplomové práce Porovnání výkonnosti potomstva německého ovčáka po domácích a zahraničních plemenících

Po formální stránce byly požadavky na diplomovou práci splněny.

Z hlediska obsahu a především interpretace výsledků má však práce řadu nedostatků.

Zde jsou uvedeny nejzásadnější připomínky:

Podmínky pro zařazení do chovu v literárním přehledu (str. 30) je nutné převzít z platných norem chovatelského klubu. Ve výčtu zcela chybí povinnost vyšetření na dysplazii loketního kloubu, platná pro jedince narozené po 1.7.2012. Z aktuálních podmínek chovnosti (www.klubu) přitom autorka čerpá informaci o povinnosti odběru DNA, nepochopitelně však nepřevzala vše a ostatní podmínky cituje z monografie plemene 11 let staré.

Pro analýzu dat týkajících se VS na MR IPO byly, dle textu, použity počty psů, kteří úspěšně dokončili soutěž (měli víc než 70% bodů v každé disciplíně), jedná se o tabulku 4 (str. 35) a graf 1 (str. 36) nazvaný „Počet psů na VS v jednotlivých letech“. Z komentáře pod tabulkou 5 ovšem vyplývá, že v případě opakovaných startů byl jeden pes napočten i několikrát. Nejedná se tedy o počet psů soutěžících v daném roce, ale o počet úspěšných startů. Tím data ztrácí relevantnost pro hodnocení účasti v soutěži. Stejně zavádějící a nepřesné je i pojmenování a práce s počty psů v grafu 3 „Počet psů na MČR IPO v jednotlivých letech“ (str. 41) a grafu 5 „Počet psů na ČKNO v jednotlivých letech“ (str. 45). V těchto dvou analýzách sice nedochází k nápočtu vlivem opakovaných startů, zúžení výběru na psy se splněným bodovým limitem správně zpřesňuje metodiku vyhodnocení otců a dědů, počet takto vybraných jedinců ovšem vypovídá o úspěšnosti závodu, nikoli o účasti.

V analýze četnosti výskytu otců a dědů v původu zvířat bylo s daty pracováno správně.

Zdůvodnění nárůstu domácích otců v původu (str. 42) je nesmyslné. Metodám plemenitby a šlechtění psů a vlivu plemene na výkonnost potomstva jsou věnovány kapitoly v teoretické části práce, ze kterých však autorka nedovedla vytěžit informace pro vysvětlení zjištěných skutečností a ve svém zdůvodnění se omezuje pouze na finanční otázku věci. Cílem využití zahraničního plemene je zpravidla snaha o získání genotypu vynikajícího jedince, již prověřeného vlastními výkony i výkony potomstva jako výrazného zlepšovatele. Většinou se jedná o špičkové psy ze země původu plemene, vhodně liniově navazující na rodokmen feny, případně v žádném nebo nízkém stupni příbuznosti s naší chovnou základnou. Pokud je takový jedinec k dispozici, je snaha chovatelů o jeho využití. Vynaložené prostředky hrají pouze okrajovou roli. Stejná kritéria platí i při volbě domácího plemene.

V části práce hodnotící podíl jednotlivých otců a dědů na souboru potomstva jsou tabulky správně nazývány „Nejčastěji využívaní plemenící...“, v textu se však opakovaně objevuje označení jako „nejlepší“ (str. 47, 54) nebo „nejúspěšnější“ (str. 48), což je zavádějící, je-li hodnocen pouze počet výskytu jedince v původu. Například závěrem (str. 54) z tabulky 25 (str. 55) je prohlášení, že „nejlepším zahraničním otcem psů v původu“ je Ellute v.d. Mohnwiese (vyskytl se 9x), na druhém místě je Ores v. Fuchsstein (vyskytl se 5x). Ellute v.d. Mohnwiese je tedy zastoupen vícekrát, ovšem potomek Orexe v. Fuchsstein (pes Extreme Ores Aykmar) v MM ČKNO 3x zvítězil (2014, 2015 a 2016), v roce 2014 byl na mistrovství světa WUSV na 8. místě a v roce 2015 dokonce na 3. místě. Ellute se tedy vyskytuje častěji, ale potomek po Orexi dosáhl lepších výsledků. Z toho plyne, že pouze na základě četnosti výskytu v původu bez přihlídnutí ke konkrétním výsledkům potomstva (zde by bylo třeba ještě analyzovat větší počet s horšími výsledky proti menšímu počtu s vynikajícími výsledky) není použití termínu „nejlepší“ v dílčím hodnocení dle jednoho parametru správné. Tato formulace je vhodná až v celkovém vyhodnocení nejlepšího domácího a zahraničního plemene v závěru práce, kde jsou brány v úvahu všechny sledované ukazatele a plemeník v součtu hodnocení zcela jednoznačně a nepochybně převládá ostatní.

Autorka shromáždila podklady a zpracovala data, výsledky však nedovede zasadit do souvislostí, což vede k podstatnému zkreslení některých závěrů a někdy i k jejich rozporu s realitou. Přestože jsou některé dílčí výsledky logické a správné, ve výsledném shrnutí nejsou zmíněny a v závěru jsou formulovány zcela odlišně. Práce se zaměřuje výhradně na vlastní výsledky a z nich se snaží vyvodit závěry, ovšem bez návaznosti na současnou situaci v chovu německého ovčáka a sportovní kynologii. Chybí všeobecnější přehled o kynologii a aktuálním dění, což by lépe pomohlo pochopit výsledky v kontextu.

Jako důvod poklesu počtu německých ovčáků, startujících na sledovaných soutěžích, autorka nejprve správně uvádí rostoucí oblibu jiného plemene (belgický ovčák malinois), které má pro současné pojetí sportovní kynologie lepší předpoklady než německý ovčák (str. 36), s myšlenkou však dál nepracuje a v závěru práce tento pokles naopak zcela jednoznačně přičítá opadajícímu zájmu o kynologii.

Aktuální trendy ve sportovní kynologii nyní určuje plemeno belgický ovčák, jehož výkonu ostatní plemena nedosahují. To vedlo ke snížení počtu jedinců ostatních plemen na VS a MČR IPO. Majitelé těchto zvířat se často specializují na soutěže „svého plemene“, kde jsou konkurenceschopní (zde MM ČKNO).

Dále dochází k vysoké profesionalizaci výcviku, špičkoví závodníci mají kolem sebe celé realizační týmy, vznikají výcviková střediska, pořádají odborné semináře vedené profesionálními lektory. Zvyšuje se vliv podmínek, úrovně tréninku a především schopností psovoda na vlastní výkonnost psa. Zvětšuje se odstup mezi špičkou sportovní kynologie a širší základnou. Dalo by se říci, že ve sportovní kynologii kvalita převýšila kvantitu. Česká republika patří ke světové špičce.

V naprostém rozporu se závěry této práce byl rok 2016 historicky nejúspěšnějším v chovu německého ovčáka a jeho využití ve sportovní kynologii v České republice. Psovod Václav Ouška se psem českého chovu Qvido Vepeden se stali mistry světa WUSV a zároveň i členy vítězného družstva, tři psovodi soutěžící s německými ovčáky byli za své výkony oceněni titulem Mistr sportu. Tyto informace proběhly kynologickým tiskem, internetem, ale také televizí a rozhlasem, a je škoda, že nejsou v práci ani okrajově zmíněny. Pak by závěr práce nevyzněl tak skepticky.

Formulace doporučení v samém závěru práce (str. 57) neodpovídá úrovni očekávané od diplomové práce, a to z odborného ani jazykového hlediska.

Doplňující otázky:

1. Lze posoudit nadprůměrnost jedince a jeho přínos pro chov na základě vlastní úspěšnosti v soutěžích?
2. Co je to TSB? (co to je, kdy a jak se posuzuje, jaký má význam)
3. Z práce vyplývá, že nejvýznamnější podíl na zlepšování genotypu zvířat v českém chovu má použití německých plemenů. Jak je tomu naopak s chovným využitím špičkových českých sportovních psů v Německu a exportem štěňat do Německa?